

HJEMMEKAMP (Norge 2004, 9' 40")

Manus/Regi:

Martin Lund

Produsent:

Stian Fongaard/FeilFilm

Rollefigurer:

Thomas, Rune, Stian

Thomas:

Velkommen! Velkommen hit til Oslo, til Parkveien og til soverommet her hos Stian denne torsdags morgenen. Dette klassiske oppgjøret skal som vanlig avgjøres om noen få strakser, og i dag Rune, i dag har vi trua.

Rune:

Ja, det er like spennende som alltid dette her, det har jo endt i både suksess og fiasko tidligere, og det er ingen grunn til å tro at det er avgjort på forhånd dette her. Det har jo vært en særdeles hard uke denne gangen, men allikevel så er det grunn til å tro at, ja, Stian skal klare det denne gangen her.

Thomas:

Det er visse forutsetninger som ligger i bunnen her, og vi skal kikke litt på det som har skjedd i forkant av dagens fight.

Thomas:

Mandagen var jo som mandager ofte er dessverre, og han klokker altså inn hele 25 minutter bak ideal tid.

Rune:

Ja, han har vel strengt talt ikke vunnet noen mandag siden -83 egentlig.

Thomas:

Og så var det altså tirsdagen, hva skal vi si om den?

Rune:

Nei, ingen god prestasjon det der. Stygt tap dessverre.

Thomas:

Og så kom altså gårdsdagen.

Rune:

Ja, selv moren hans vil vel finne det vanskelig å finne noe positivt ved dette her.

Thomas :

Settes jo et veldig press på Stian her, og dagens kamp blir på mange måter et vinn eller forsvinnoppgjør. Og det, Rune, gjør jo det hele fryktelig spennende.

Rune :

Absolutt, absolutt. I det hele tatt, han må ha poeng i dag, skal han ha sjanse til å gå videre.

Thomas :

Kampen er i gang, vi er i gang dere.

Thomas :

Det må vel være lov å si at han går rolig ut her.

Rune :

Ja, han gjør det jo veldig vanskelig for seg selv her, med den utgangsposisjonen der. Det er jo en slags, ja hva skal man si? Halvveis fosterstilling han ligger i, og har vel ben i lakenpose, det er jo ikke veldig bra.

Thomas :

Skal det skje noe her nå, da?

Thomas :

Slumre dere! Vi åpner med en slumre.

Rune :

Ja, et klassisk motangrep dette, vanskelig å lese noe særlig ut av det. Vi har jo sett tilfeller hvor dette har blitt taklet fantastisk før, men også tilfeller hvor det har vært starten på noe fatalt.

Thomas :

Hvordan er det egentlig med ham på utstyrsfronten? Har han det som skal til?

Rune :

Ja, du kan si atte-
Men
Ja

Rune :

Går som de fleste vet fryktelig raskt sånne slumre-minutter.

Thomas :

Ja, endelig, kom igjen, nå begynner vi å ane konturene av noe. Herfra og til jobben teller hvert minutt for Stian.

Rune :

Ja, det må skje nå om du skal rekke det. Ja, men det vet du Stian, det vet du veldig godt.

Thomas :

Ja, der er han oppe dere. Nå teller hvert sekund, og ikke et sekund for tidlig altså kommer han seg ut av sengen, men dette, dette er flotte saker.

Rune :

Se på dette her dere, det er jo bare å nyte.

Thomas :

Mine damer og herrer, her har dere altså en vinner, du er en vinner Stian, og du vil rekke det, du kommer til å rekke det, du kommer til å nå jobben med stil. Du kan gå dit med hevet hode, stolt som en hane, "mot i brystet vett i pannen, stål i både ben og armer". En ambassadør for oss alle som sliter om morgenen. En du kan stole på, en av Norges sanne sønner, en med vilje, og en med mot, en ambassadør, en kar som står oppreist når det blåser.
(strofe fra norsk sang)

Thomas/Rune :

Hva er det som er i ferd med å skje her nå? Hva er det som skjer?

Rune :

Her sprekkes det dere, her sprekkes det totalt. Nei nei nei nei nei, at det måtte skje her nå.

Thomas :

Hvordan er dette mulig?

Rune :

Har du sett på maken. Altså så nære var vi nå. _Dette her har jo ikke skjedd siden -ja når var det?-på Stryn i -98, tror jeg.

Thomas :

Nå må det være lov å si at vi er skuffet.

Rune :

Ja, men sånn er det nå engang, Thomas. Vi vet jo at det er fryktelig vanskelig å lykkes i dette gamet her.

Thomas :

Men det er for ille, rett og slett, å måtte forlate soverommet til Stian på denne måten. At det skulle ende slik i dag, av alle dager. Jeg er skuffet, jeg er, jeg er på grensen til å være forbannet, for jeg hadde altså trodd at i dag, av alle dager...

Rune :

Nå vet jeg ikke helt-

Thomas :

Dette er uvanlig, dett er uortodokst.

Rune:

Ja dette kom som en overraskelse.

Thomas:

Stian, dette har vi ikke sett før!

Thomas:

Han går for det dere, han går jo hælen fløtte meg for det, sier jeg!
Det gjør han!!
Han gjør det!!
Oj oj oj! Kan dette gå da!!

Thomas:

Fantastisk innsats av Stian, som kjører på nedover gata, har du sett hvilken innsats han legger for dagen her.

Rune:

Dette ser bra ut.

Thomas:

Å som han satser Stian, se på dette! Det er ikke mangel av forsøk i hvert fall.

Rune:

Veldig bra løpstil her nå.

Thomas:

Stå på, Stian hopper over en murkant der, og gjenfinner balansen og kjører på, han kjører på, Stian.

Rune:

Dette har vi ikke sett ofte, denne fantastiske holdningen han viser her.

Thomas:

Se på dette, se på dette, dette er jo ulidelig spennende.

Rune:

Siste passering før mål.

Thomas:

Ja, herfra går det fort noen kritiske sekunder, så nå må du dukke opp Stian.

Thomas:

Jada, der har vi ham! Der har vi ham, dere!

Rune:

Nei, nei. Det er Rino, Rino fra regnskap.

Rune:

Ja det er veldig vanskelig, vanskelig parti de der, de trappene der, og... han kan jo ha falt.

Thomas/Rune:

Ja! der kommer han. Der kommer Stian, i grevens tid der kommer han. Stian, sønn av Dagmar, født i Bergen, vokste opp i Oslo. Du har ikke skuffet oss!

Thomas:

Og se på stilen, han er sliten, han har gitt opp, men han har på ingen måte tenk å gi seg. Stian, dette er siste innsjutt. Du er på vei mot mål nå, Stian. Du klarer det, du klarer dette.

Thomas:

Jaaa! du har klart det! Du er inne, Stian du er i mål. Jaaa!!!
Du er i mål! Du har klart det, Stian! Takk Takk skal du ha!!

Thomas:

Vår mann Stian. Vi viste at du skulle klare dette!

Rune:

Takk skal du ha!

Rune:

Og i mangel av ord, Thomas. Får jeg kysse deg?

Thomas:

Selvfølgelig!
Bravo!

Thomas:

Du verden for et klimaks, for en finale, for et punktum.

Rune:

Ja, det har vært fantastisk.

Thomas:

Men hva, hva skal vi si til dette Rune, er dette mulig å beskrive? Dette var fortjent.

Thomas:

Ja, i høyeste grad. Dette her en er innstas det står stor respekt av. Og med denne seieren i boks, så er det vel all mulig grunn, all mulig grunn, til å glede seg til morgendagen.

Rune:

Ja det skal være sikkert og visst.

Rune:

Og vi, vi ses i morgen, gjør vi ikke det?

Thomas :

Vær du trygg.

Rune :

Vi ses.

Stian :

Det var slitsomt, tungt, jeg er veldig sliten. Men... jeg må nesten jobbe litt nå jeg. Faen, nå har jeg glemt alle papirene mine hjemme. Nei, det har jeg ikke.